

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda, Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Ljerke Perica, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Daria Juričana iz Zagreba, Matije Divkovića 7, kojeg zastupa opunomoćenica Ljiljana Maravić Pirš, odvjetnica u Zagrebu, Ulica kneza Branimira 5, protiv tuženika Ministarstva uprave Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za građanska stanja i modernizaciju upravnog postupanja, Zagreb, Maksimirska 63, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Milana Bandića iz Zagreba, Bužanova 4, kojeg zastupa opunomoćenik Petar Barbarić, odvjetnik u Zagrebu, Vlaška 69, radi obnove postupka, dana 21. studenoga 2019.,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Ministarstva uprave Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za građanska stanja i modernizaciju upravnog postupanja, KLASA: UP/II-222-02/19-01/1, URBROJ: 515-07/1-19-5 od 9. listopada 2019.

II. Nalaže se tuženiku da riješi o prijedlogu za obnovu postupka u roku od 30 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva uprave Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za građanska stanja i modernizaciju upravnog postupanja, KLASA: UP/II-222-02/19-01/1, URBROJ: 515-07/1-19-5 od 9. listopada 2019. pod točkom 1. izreke poništeno je rješenje Ministarstva uprave KLASA: UP/II-222-02/19-2 od 20. kolovoza 2019., pod točkom 2. izreke poništeno je rješenje Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba, KLASA: UP/I-222-02/19-01/553, URBROJ: 251-07-20-19-2 od 31. svibnja 2019., pod točkom 3. poništeno je rješenje Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba KLASA: UP/I-222-02/2019-01/356, URBROJ: 251-07-21/9-19-4 od 3. svibnja 2019., a pod točkom 4. predmet je vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Tužitelj pobija zakonitost osporavanog rješenja, te opisuje kronološki tijek događaja, na način da je 5. travnja 2019. podnio zahtjev za promjenu svog osobnog imena u Milan Bandić, a što mu je odobreno rješenjem od 3. svibnja 2019., koje je steklo svojstvo pravomoćnosti 16. svibnja 2019., te je doneseno sukladno članku 6. i 10. Zakona o osobnom imenu. Međutim, drugi gradski ured, po pomoćnici pročelnika za gradska stanja rješenjem od 31. svibnja 2019. poništava navedeno pravomoćno rješenje. Po žalbi tužitelja, tuženik rješenjem od 20. kolovoza 2019. poništava navedeno prvostupanjsko rješenje od 31. svibnja 2019. Tužitelj 7. listopada 2019. prima rješenje od 2. listopada 2019. kojim se priznaje

svojstvo stranke Milanu Bandiću iz Zagreba, Bužanova 4 u postupku obnove postupka promjene osobnog imena prije Daria Juričana, no još uvijek Milana Bandića iz Zagreba, Matije Divkovića 7, a 11. listopada 2019. tužitelj zaprima osporavano rješenje. Iznosi razloge zbog kojih smatra da je rješenje od 31. svibnja 2019. nezakonito, te da se radi o stečenom pravu na osobno ime, jer se sukladno članku 13. Zakona o općem upravnom postupku pravomoćna odluka kojom je stranka steklo neko pravo ili joj je određena neka obveza može poništiti, ukinuti ili izmijeniti, samo u slučajevima propisanim zakonom sukladno članku 13. Zakona o općem upravnom postupku.

U trenutku podnošenja zahtjeva za obnovu postupka, Milan Bandić iz Zagreba, Bužanova 4, nije stranka u postupku zahtjeva Daria Juričan za promjenu osobnog imena, niti je tužitelj ikada zaprimio rješenje da se postupak u kojem je on bio stranka obnavlja. Zahtjev za priznanje svojstva stranke je trebalo odbaciti, a to što je takvo rješenje doneseno u roku manje od 24 sata, ukazuje da gradonačelnik Grada Zagreba ima drugačiji tretman od ostalih građana. Tužitelju je rok za žalbu počeo teći 8. listopada 2019., a tuženik 9. listopada 2019. donosi osporavano rješenje. Tužitelj smatra da mu je time uskraćeno pravo na žalbu, kao djelotvorni pravni lijek, a što je suprotno Općoj deklaraciji o pravima čovjeka, koja u članku 8. jamči svakome pravo na učinkovito pravno sredstvo, a kako je to propisano i člankom 18. Ustava Republike Hrvatske.

Ističe da okolnost da je Milan Bandić gradonačelnik grada Zagreba ne predstavlja novu činjenicu, pa nije ispunjen razlog za obnovu postupka iz članka 123. stavka 1. točke 1. i 126. stavka 4. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da mu je povrijeđeno pravo na pravični i poštenu postupak pred tijelima državne uprave, pravo na djelotvoran pravni lijek, te pravo na zaštitu osobnog i obiteljskog života, a koja prava su zajamčena Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Europski sud za ljudska prava kontinuirano ponavlja da su navedena jamstva istinska i stvarna, praktična i djelotvorna, a ne formalna i iluzorna. Tužitelj se poziva na povredu prava jednakosti pred zakonom, prava na žalbu, jednakosti pred sudovima i svim drugim državnim tijelima i prava na pošteno suđenje u razumnom roku, tj. na prava iz članka 14., 18., 26. i 29. Ustava Republike Hrvatske i iz članka 6. i 8. navedene Konvencije. U praksi Europskog suda za ljudska prava pitanje uskraćivanja prava na osobno ime je obuhvaćeno pojmom privatnog života. Smatra da se radi o nezakonitom postupanju uprave, pa rješenja od 31. svibnja 2019., 2. listopada 2019. i 9. listopada 2019. ne mogu pravno opstati.

Predlaže sudu da poništi osporavano rješenje tuženika od 9. listopada 2019. i prvostupanjsko rješenje od 2. listopada 2019., te da tužitelju nadoknadi trošak upravnog postupka.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja. Ističe da je u odnosu na rješenje od 2. listopada 2019. u tijeku rješavanje o žalbi, pa tužitelju nije povrijeđeno pravo na žalbu.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Milan Bandić na tužbu se očitovala na način da sud ne smije za odgovor na tužbu ostaviti kraći rok od 30 dana, pa zadržava pravo i dodatnog očitovanja na tužbu, odnosno dopunu odgovora na tužbu u zakonskim rokovima, sukladno članku 32. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima. Smatra da je tužitelj cijeli postupak promjene osobnog imena izvrnuo ruglu, jer institut ne postoji radi ismijavanja, vrijeđanja i ugrožavanja prava i slobode drugih ljudi. Poziva se na članak 8. stavak 1. Zakona o osobnom imenu, te na članak 16. Ustava Republike Hrvatske, te ističe da je promjena imena u konkretnom slučaju bila zatražena upravo u namjeri zadiranja u interese i prava druge osobe, tj. njega kao gradonačelnika grada Zagreba, jer se radi o igrokazu tužitelja kojim promovira sebe i svoj rad, a ne o borbi za slobodu građana da odlučuju o promjeni osobnog imena. Smatra da donošenjem osporavanog rješenja nisu povrijeđena prava tužitelja, jer su tim

rješenjem poništena sva prethodna rješenja, te će se o njegovom zahtjevu meritorno raspraviti i odlučiti u ponovljenom upravnom postupku, ali ovaj put uz sudjelovanje Milana Bandića, čija su prava i interesi ugroženi tužiteljevim zahtjevom, koji predstavlja čistu zlouporabu instituta promjene osobnog imena.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Sud je spor riješio bez održavanja rasprave sukladno članku 36. stavku 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), jer tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi ili u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu.

Prema podacima spisa predmeta, tužitelju je pravomoćnim rješenjem odobrena promjena osobnog imena Dario Juričan u Milan Bandić sukladno članku 6. i 8. Zakona o osobnom imenu (Narodne novine, broj: 118/12. i 70/17.). Međutim, drugi gradski ured, provodeći obnovu po službenoj dužnosti rješenjem od 31. svibnja 2019. poništava navedeno pravomoćno rješenje, a po žalbi tužitelja tuženik rješenjem od 20. kolovoza 2019. poništava navedeno prvostupanjsko rješenje od 31. svibnja 2019., s obrazloženjem da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj:47/09.). Prvostupanjsko tijelo 2. listopada 2019. donosi rješenje kojim se priznaje svojstvo stranke Milanu Bandiću iz Zagreba, Bužanova 4 u postupku obnove postupka promjene osobnog imena tužitelja, na koje tužitelj podnosi žalbu, a čije rješavanje je u tijeku.

Milan Bandić iz Zagreba, Bužanova 4, tuženiku 2. listopada 2019. podnosi prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem od 20. kolovoza 2019., jer mu ni u jednom od tih postupaka nije bila dana mogućnost sudjelovanja, iako se radilo o rješavanju upravne stvari na način kojim su predlagateljova prava i interesi bili ugroženi. Naime, jedina svrha promjene osobnog imena Daria Juričana je dovođenje u zabludu javnosti korištenjem tuđeg identiteta – gradonačelnika Grada Zagreba, a u svrhu osobnog financijskog probitka i vlastite promocije. Kao dokaze prilaže isječke iz sredstava javnog informiranja, te predlaže da tuženik poništi svoje rješenje i oba navedena prvostupanjska rješenja. Požurnica je tuženiku poslana već 3. listopada 2019., a tuženik 9. listopada 2019. donosi osporavano rješenje.

Osporavanim rješenjem tuženika od 9. listopada 2019. pod točkom 1. izreke poništeno je rješenje Ministarstva uprave KLASA: UP/II-222-02/19-2 od 20. kolovoza 2019., pod točkom 2. izreke poništeno je rješenje Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba, KLASA: UP/I-222-02/19-01/553, URBROJ: 251-07-20-19-2 od 31. svibnja 2019., pod točkom 3. poništeno je rješenje Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba KLASA: UP/I-222-02/2019-01/356, URBROJ: 251-07-21/9-19-4 od 3. svibnja 2019., a pod točkom 4. predmet je vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

U obrazloženju je navedeno da tužitelj nije sudjelovao u svojstvu stranke ni u prvostupanjskom, ni u drugostupanjskom postupku, te je učinjeno vjerojatnim da Milan Bandić iz Zagreba, Bužanova 4, radi zaštite svojih prava i interesa ima pravo sudjelovati u postupku kao stranka, te da je zahtjev podnesen u roku, pa je u skladu s člankom 127. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku, pokrenut postupak obnove, te je poništeno rješenje tuženika od 20. kolovoza 2019., prvostupanjsko rješenje od 31. svibnja 2019. i prvostupanjsko rješenje od 3. svibnja 2019., te je predmet vraćen nadležnom prvostupanjskom tijelu radi rješavanja o zahtjevu za promjenu osobnog imena.

Odredbom članka 123. stavka 1. točkom 5. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri

godine od dana dostave rješenja stranci ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Odredbom članka 123. stavka 3. navedenog Zakona propisano je da stranka može tražiti obnovu postupka u roku od 30 dana od dana saznanja za razloge obnove ili od kad je stekla mogućnost upotrebe novih dokaza.

Odredbom članka 124. stavka 2. navedenog Zakona propisano je da je u prijedlogu za obnovu postupka stranka dužna učiniti vjerojatnim razloge zbog kojih traži obnovu postupka i da je prijedlog podnesen u zakonskom roku.

Odredbom članka 125. navedenog Zakona propisano je da o prijedlogu za obnovu postupka rješava javnopravno tijelo koje je donijelo rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba.

Odredbom članka 126. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li je okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da ako su uvjeti za obnovu postupka ispunjeni, nadležno tijelo će ispitati mogu li okolnosti, odnosno dokazi koji se iznose kao razlog za obnovu dovesti do drukčijeg rješenja. Ako utvrdi da ne mogu, odbit će prijedlog rješenjem.

Stavkom 3. navedenog članka Zakona, propisano je da ako nadležno tijelo ne odbaci niti odbije prijedlog za obnovu postupka ili po službenoj dužnosti utvrdi da postoje razlozi za obnovu postupka, donijet će rješenje kojim će dopustiti obnovu postupka i odrediti u kojem će se opsegu postupak obnoviti. Rješenje kojim se dopušta obnova postupka odgađa izvršenje rješenja protiv kojeg je obnova dopuštena.

Stavkom 4. navedenog članka Zakona, propisano je da kad je to prema okolnostima slučaja moguće i u interesu je ubrzanja postupka, nadležno će tijelo, čim utvrdi postojanje uvjeta za obnovu, poduzeti one radnje postupka koje se imaju obnoviti, ne donoseći posebno rješenje kojim se obnova dopušta.

Odredbom članka 127. stavka 1. navedenog Zakona, propisano je da nakon provedene obnove postupka, nadležno tijelo donosi rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet obnovljenog postupka. Rješenjem donesenim u obnovljenom postupku, nadležno tijelo može rješenje koje je bilo predmet obnove ostaviti na snazi ili ga zamijeniti novim rješenjem, u kojem će slučaju, s obzirom na okolnosti, prijašnje rješenje poništiti ili ukinuti.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona, propisano je da se protiv rješenja kojim je odlučeno o prijedlogu za obnovu postupka i protiv rješenja donesenog u obnovljenom postupku može izjaviti žalba samo kad je rješenje donijelo prvostupanjsko tijelo. Kad je rješenje donijelo drugostupanjsko tijelo, protiv tog rješenja može se pokrenuti upravni spor.

Odredbom članka 120. stavka 3. navedenog Zakona propisano je da će se u obrazloženju drugostupanjskog rješenja ocijeniti i svi navodi žalbe. Ako je već prvostupanjsko tijelo u obrazloženju svojeg rješenja pravilno ocijenilo navode koji se u žalbi iznose, drugostupanjsko tijelo može se pozvati na razloge prvostupanjskog rješenja.

Odredbom članka 6. stavka 1. Zakona o osobnom imenu propisano je da svaka osoba ima pravo promijeniti osobno ime.

Odredbom članka 8. stavka 1 navedenog Zakona propisano je da se promjena osobnog imena neće odobriti ako se predloženim osobnim imenom vrijeđaju i ugrožavaju prava i slobode drugih ljudi, pravni poredak i javni moral, odnosno ako predloženo osobno ime ne predstavlja osobno ime u smislu članka 2. ovog Zakona.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da se promjena osobnog imena neće odobriti osobi protiv koje se vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela koje se progoni po službenoj dužnosti.

Prema ocjeni suda, osporavanim rješenjem povrijeđen je zakon na štetu tužitelja. Naime, u konkretnom slučaju, tuženik, rješavajući o prijedlogu Milana Bandića iz Zagreba, Bužanova 4, uopće nije obrazložio temeljem kojih okolnosti i zašto je utvrdio da je podnositelj prijedloga za obnovu postupka prijedlog učinio vjerojatnim, niti na temelju kojih je činjenica utvrdio da je zahtjev podnesen u subjektivnom i objektivnom roku iz Zakona o općem upravnom postupku.

Nadalje, tuženik nije donio posebno rješenje kojim dopušta obnovu postupka i određuje u kojem će se opsegu postupak obnoviti, a što je bio dužan učiniti sukladno članku 26. stavku 3. navedenog Zakona. Tuženik je bio ovlašten sukladno stavku 4. navedenog članka Zakona, čim utvrdi postojanje uvjeta za obnovu, poduzeti one radnje postupka koje se imaju obnoviti, ne donoseći posebno rješenje kojim se obnova dopušta, ali tuženik nije obrazložio je li u konkretnom slučaju primijenio tu zakonsku mogućnost, niti da je poduzeo one radnje postupka koje se imaju obnoviti.

Naime, sukladno članku 125. Zakona o općem upravnom postupku, o prijedlogu za obnovu postupka rješava javnopravno tijelo koje je donijelo rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba. Slijedom iznesenog, tuženik je mogao obnoviti samo postupak okončan svojim drugostupanjskim rješenjem od 20. kolovoza 2019., te poništiti samo prvostupanjsko rješenje od 31. svibnja 2019., jer je o tom rješenju rješavano u tom drugostupanjskom postupku.

U odnosu na pravomoćno rješenje od 3. svibnja 2019., zainteresirana osoba Milan Bandić iz Zagreba, Bužanova 4, prijedlog za obnovu postupka okončanog tim rješenjem je trebao podnijeti prvostupanjskom tijelu koje je taj postupak okončalo.

Slijedom iznesenog, sud osporavano rješenje nije mogao ocijeniti zakonitim, jer je doneseno izvan procesnih pravila i izvan zakonskih ovlaštenja, koje tuženik ima prema Zakonu o općem upravnom postupku u odnosu na provođenje pravnog instituta obnove postupka. Iz navedenog razloga, sud je poništio osporavano rješenje i predmet vratio tuženiku na ponovni postupak.

U ovom konkretnom predmetu, sud je tužitelju i tuženiku dao kraći rok za odgovor na tužbu, od onog koji je propisan Zakonom o upravnim sporovima, a stranke su u danom roku dale detaljni odgovor na tužbu tužitelja. Sud je tako postupio da bi osigurao ispunjenje tužiteljevog prava na djelotvoran pravni lijek iz članka 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine, Međunarodni ugovori broj: 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06. i 2/10.) i iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14.), tj. da tužitelj što prije dobije pravomoćnu sudsku presudu. Naime, iz podataka spisa razvidno je da su u vrlo kratkom vremenu i prvostupanjska tijela i tuženik donosila nezakonita rješenja, a u cilju onemogućavanja tužitelja da se koristi osobnim imenom koje mu je odobreno pravomoćnim rješenjem, a i da sudjeluje u izbornom postupku, a u čemu bi tužitelj bio zasigurno onemogućen da sud nije promptno donio pravomoćnu sudsku odluku. U konkretnom slučaju, tužitelju nije naložena nikakva obveza, pa sud nije mogao primijeniti institut odgodnog učinka tužbe, a niti je bilo primjereno izdavati predloženu privremenu mjeru koja se sastojala od poništavanja donesenih rješenja, a obzirom da se rješenja poništavaju u upravnom sporu presudom kojom se odlučuje o tužbenom zahtjevu. U suprotnom slučaju, da sud nije osigurao djelotvoran pravni lijek, bila bi vrlo izgledna situacija da bi tužitelj pred Europskim sudom za ljudska prava dobio naknadu štete zbog nezakonitog postupanja javnopravnih tijela i povrede njegovih zajamčenih ustavnih i konvencijskih prava, a koji iznos bi onda bio naplaćen na teret državnog proračuna, dakle na teret svih poreznih obveznika u Republici Hrvatskoj, a koju situaciju sud ima obvezu izbjeći.

Prema mišljenju suda, tužitelj se s pravom poziva na ustavna i konvencijska prava u odnosu na stečeno pravo da se koristi osobnim imenom koje mu je odobreno, te u odnosu na

onemogućavanje poštenog i pravednog suđenja, a obzirom da je tuženik donio neobrazloženo i nezakonito rješenje.

Smisao upravnog spora je da se kroz upravni spor daje zaštita pojedincima od nezakonitog postupanja javnopravnih tijela kada rješavaju o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičkih ili pravnih osoba, tj. pojedinaca, te smisao upravnog spora nije da se kroz upravni spor nekom pojedincu pruži zaštita od eventualno neetičkog i uvredljivog postupanja drugog pojedinca, te se takva zaštita kada je ona potrebna treba tražiti pred drugim nadležnim sudovima.

Jedno od temeljnih ustavnih i ljudskih prava je zaštita ljudskog dostojanstva, pa zainteresirana osoba Milan Bandić iz Zagreba, Bužanova 4, ukoliko smatra da ga je tužitelj izvrgao javnom ponižavanju, može zaštitu od takvog postupanja zatražiti pred redovnim sudovima, te pokrenuti kaznene i građanske postupke protiv osobe za koju smatra da mu je izazvala imovinsku i neimovinsku štetu. Međutim, samom promjenom imena Daria Juričana u Milan Bandić ne ugrožavaju se prava i slobode drugih ljudi, pravni poredak i javni moral, jer samo ime Milan Bandić nema nikakvih negativnih konotacija, te postoje i druge osobe u Republici Hrvatskoj koje se tako zovu, pa zainteresirana osoba Milan Bandić iz Zagreba, Bužanova 4 nema ekskluzivno pravo na to ime.

Tužitelju se napominje da je predmet ovog upravnog spora bila ocjena zakonitosti rješenja tuženika od 9. listopada 2019. čije poništenje je tužitelj zatražio u tužbi, a da je prvostupanjsko rješenje od 2. listopada 2019. predmet žalbenog postupka, pa tek kada tužitelj ishodi drugostupanjsko rješenje tuženika, protiv istog će moći pokrenuti upravni spor, ukoliko njime ne bude zadovoljan. Nadalje, napominje se da se svojstvo stranke u nekom upravnom postupku može priznati nekoj osobi samo dok taj postupak traje, a ne onda kada je takav postupak pravomoćno okončan.

Iz navedenih razloga sud je poništio osporavano rješenje, te predmet vratio tuženiku na ponovno odlučivanje, a tuženik će u postupku nakon ove presude zakonito odlučiti o prijedlogu za obnovu postupka u okviru svojih ovlaštenja koje ima prema Zakonu o općem upravnom postupku, te uzeti u obzir da je sukladno članku 81. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima vezano pravnim shvaćanjem i primjedbama suda.

Sud nije odlučio o trošku upravnog spora tužitelja, jer je tužitelj u tužbi zatražio trošak upravnog spora u neodređenom iznosu.

Stoga je sud na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima presudio kao u izreci.

U Zagrebu 21. studenoga 2019.

Sutkinja:
Tamara Bogdanović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba sukladno članku 66.a stavku 1. Zakona o upravnim sporovima.

DNA:

1. Odvjetnica Ljiljana Maravić - Pirš, 10000 Zagreb, Ulica kneza Branimira 5
2. Ministarstvo uprave Republike Hrvatske, Samostalni sektor za građanska stanja i modernizaciju upravnog postupanja, 10000 Zagreb, Maksimirska 63, sa spisom tuženika
3. Odvjetnik Petar Barbarić, 10000 Zagreb, Vlaška 69
4. U spis

Za točnost otpavka - ovlašteni službenik:
Snježana Miletić

